

RESNICA NAŠEGA ŽIVLJENJA

Iz govora dr. Tineta Velikonje
na slovesnosti na Lajšah

Danes smo se zbrali, da bi se spomnili vseh Slovencev, ki so izgubili življenje v zvezi z 2. svetovno vojno, zaradi vsega torej, kar se je med njo in po njej dogajalo, zlasti tisto, kar je bilo v zvezi s takojmenovanim NOB, za kar si bom izposodil Zupančičev verz, ravno to je "on mislil, kar je povedal: „In jabolko zlato se je skotalilo v blato!“

Kmalu bo minilo 60 let, kar se je 2. svetovna vojna končala. Večina ljudi pri nas je prepričana, da nam ukvarjanje z njenimi posledicami krade preveč časa in ga zato zmanjkuje za bolj pomembne reči, za take, ki se tičejo našega vsakdanjega življenja. A krščanski človek je „človek za vse čase“. Zanj življenje ni samo tisto, kar doživlja tukaj in zdaj, ampak se zaveda korenin, pogled pa upira tudi v dalj. S tem, da odpušča, ne pomeni, da pozablja. Zato smo danes tukaj, ne samo Primorci, ampak tudi drugi Slovenci iz vseh koncev naše države in iz zamejstva. Da obudimo spomin, da se predamo žalosti ob breznu, v katerem so obležali primorski domoljubi.

Primorsko, del slovenskega narodnega ozemlja, so zaborili zavezniki po 1. svetovni vojni zamešetarili in uporabili za Judežev groše, s katerimi so poplačali Italijanom udeležbo v vojni na protiaustrijski strani.

O kakem javnem političnem delu ni bilo govora od 1. 1928. Politične organizacije pa so bile itak že prej prepo-vedane. Vse tri takratne politične struje: katoličani, liberalci in komunisti, so imele podtalne organizacije.

Takrat so bili Primorci enotni. Slabi dve leti kasneje pa so partizani tako rekoč pobili, oziroma je padlo v boju, preko sto črnobuščanov, in je bilo Črnega Vrba vsaj tretjino požganega.

Lajše so eno od treh slovenskih krajev, kjer je naravno, da razmišljamo o temelju slovenstva. Ti kraji so Kočevski Rog, Tebarje in Lajše. Kakor so nekoč ljudje hodili na romarske kraje, da so razmišljali o sebi, o svoji usodi, pa tudi o skupni usodi, tako imamo danes Slovenci te tri kraje, kjer smo v prisotnosti trpljenja, ki izstopa skoraj iz vsega zgodovinskega izkustva, zato so to kraji, kjer naravno, duhovno zaživimo in razmišljamo o svojih temeljih.

Naše skupne slovenske stvari je treba postaviti na resnico. Kakšna pa je slovenska resnica: ta, da smo obstali, to je bistvo naše zgodovinske resnice, da smo obstali, čeprav so nam delali krivico, čeprav so nas topli in zaničevali. Zakaj pa smo obstali? Zato, ker je slovenska duša eno. Organ te duše je jezik, ta jezik pa je en sam. Imamo različne načine govora, pestra narečja, različno oblikovanje tega jezika, a jezik, ki je organ duše, je en sam.

Kako to, da smo Slovenci obranili skupni jezik, čeprav vse slovenske pokrajine geografsko silijo proč iz središča? To je zato, ker smo v zgodovini dobili povezujoče dejstvo: katoliško Cerkev. Po vseh slovenskih pokrajinah, čeprav so imele, kot rečeno, različno zgodovinsko in geografsko lego, se je govoril isti jezik, ki ga je uveljavila Cerkev.

Imamo dobre automobile, zidamo velike hiše, vsega se znamo lotiti, vse znamo napraviti, notranje pa smo šibki. Zato je tako važno, da pribijamo na te tri kraje: na Kočevski Rog, Tebarje in Lajše. Zakaj pa? Zato, ker so to kraji neznanskega trpljenja, ker nam pravzaprav govorijo, kaj je resnica življenja. Da namreč življenje ni vrt slasti, ampak je nevaren prostor, kjer je treba pametno, razumno in zvesto živeti. Ob trpljenju, ki se ga spominjamo na teh krajih, začutimo, da ne moremo živeti lahkomišelnosti, da nam ni dovoljeno biti neumni, da moramo to, kar smo podedovali, oddati naprej, da moramo zemljo, ki smo jo podedovali, dati naprej, da moramo jezik, ki smo ga podedovali, izročiti svojim otrokom, da moramo dušo, ki smo jo podedovali od svojih prednikov, izročiti svojim otrokom.

Toda nikjer se ne moremo tega zavesti s tako ostrino, s tako intenzivnostjo, tako neovrgljivostjo, kakor na teh krajih: na Kočevskem Rogu, na Tebarjab in Lajšah. To so trije kraji, kjer je bila slovenska krščanska duša postavljena na preizkušnjo in vzdržala. Če smo pristno na tem kraju, začutimo, kaj so idoli in maliki in kaj je resnica življenja: lepa osvobajajoča, človeška, tu se spominimo, kaj smo in kaj moramo biti.

Vseslovensko srečanje v DZ

Komisija državnega zbora za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu je 8. julija pripravila že drugo vseslovensko srečanje Slovencev z vsega sveta, tako slovenskih narodnih manjšin v sosednjih državah kot tudi drugih Slovencev, ki živijo v evropskih in izvenevropskih državah. Udeležili so se ga predstavniki slovenskih društev iz Avstrije, Argentine, Avstralije, BiH, Francije, Hrvaške, Italije, Kanade, Madžarske, Makedonije, Nemčije, Švice in Švedske. Udeleženci so se večinoma zavzeli, da bi tovrstno srečanje v prihodnje postalo tradicionalno, nekateri govorniki pa so položaj Slovencev po svetu tudi povežali s članstvom Slovenije v Evropski uniji in zvezi NATO.

Predsednik DZ Borut Pahor se je v pozdravnem nagovoru zavzel, da bi tovrstna srečanja v prihodnje pripravljali vsako leto. Tako kot so na prvem vseslovenskem srečanju julija lani udeleženci ugotovili napredek v položaju Slovencev v zamejstvu in po svetu, so bili tudi letos po Pahorjevih besedah zabeleženi dosežki. Tako je DZ januarja letos sprejel resolucijo o Slovincih po svetu, potem ko je bila leta 1996 že sprejeta resolucija o Slovincih v zamejstvu. S tem sta pristojna parlamentarna komisija in DZ začeli razpravo o tem vprašanju in izpolnili temeljno pričakovanje Slovencev, ki živijo izven domovine, da bo Slovenija v prihodnje vodila neko politiko na tem področju.

„Današnje srečanje je treba izkoristiti za dialog o tem, kaj je treba še storiti v prihodnjem letu z namenom, da bi izpolnili našo temeljno nalogo, ki je ohraniti slovensko identiteto, jezik in kulturo,“ je še poudaril Pahor. Po njegovih trditvah se bo skrb za Slovence po svetu še okrepila po pričakovanem vstopu Slovenije v Evropsko unijo in zvezo NATO. Poudaril je še, da mora slovenska država opozarjati države, kjer živijo Slovenci, k spoštovanju svojih obvez do narodnih skupnosti. Pahor je pri tem pozdravil predvsem začetek delovanja paritetnega odbora, ki ga predvideva zaščitni zakon za slovensko manjšino v Italiji, pa tudi sprejetje razsodbe avstrijskega ustavnega sodišča o dvojezični topografiji decembra lani.

Predsednik komisije DZ za Slovence v zamejstvu in po svetu Franc Pukšič je prav tako izrazil prepričanje, da bo vseslovensko srečanje postalo tradicionalno. Pojasnil je še, da je delo komisije podvrženo temeljnima ciljema slovenske zunanje politike: članstvu v EU in zvezi NATO. Po njegovih ocenah je bila resolucija o Slovincih po svetu eden najpomembnejših sprejetih dokumentov v DZ. Ena temeljnih nalog slovenske države pa je, da pomaga vsem tistim rojakom v svetu, ki se želijo vrniti v domovino. Vendar pa so bili rojaki, ki so se v zadnjem času vrnili domov, pogosto prepuščeni sami sebi, je opozoril Pukšič.

Državni sekretar na MZZ in vodja urada za Slovence v zamejstvu in po svetu Iztok Simoniti je ocenil, da je skrb Slovenije za Slovence v svetu stalna in sistematična. Tudi zunanje-politične naloge Slovenije so povezane z rojaki v zamejstvu in po svetu: tako bo vstop Slovenije v EU pomemben tudi za Slovence po svetu. MZZ namenja veliko pozornosti dvostranskim odnosom z državami, kjer živijo Slovenci, pa tudi aktivnostim na multilateralni ravni, na primer v Svetu Evrope, je še zagotovil Simoniti.

Predsednik največje opozicijske poslanske stranke v DZ, SDS, Janez Janša, pa se je v nagovoru zahvalil vsem rojakom po svetu za njihovo pomoč pri mednarodnem priznanju Slovenije. Tega po besedah Janše ne bi mogli doseči brez takratne enotnosti med Slovenci doma in po svetu. V odnosu do rojakov po svetu ima Slovenija, kot je poudaril Janša, dva ključna cilja: ohraniti slovenstvo zunaj domovine in pomagati tistim, ki se želijo vrniti. Prvak SDS se je zavzel še za sprejetje zakona o Slovincih po svetu v DZ.

O razmerah v državah, kjer živijo, so nato spregovorili tudi predstavniki zamejcev in izseljencev iz vseh delov sveta. Slovenec iz Argentine Lojze Rezelj je zaprosil Slovenijo, naj po-
ni razpravlja o prihodnosti EU in mestu Slovenije v njej. Peterle se je na Slovaškem srečal tudi s tamkajšnjim predsednikom Rudolfom Schusterjem in z županom Bratislave Jozefom Moravciom.

Peterle bo iz Bratislave odpotoval v Bruselj, kjer se bo v torek in sredo udeležil evropske konvencije mladih, potem pa še nadaljevanja zasedanja „prave“ konvencije o prihodnosti Evropske zveze.

Peterle v Bratislavi

Predstavniki slovenskega parlamenta in konvenciji o prihodnosti Evropske unije in član njenega predsedstva Lojze Peterle je kot uvodničar nastopil na zasedanju slovaškega nacionalnega foruma o prihodnosti EU v Bratislavi.

Predstavnikom slovaške civilne družbe, ki na nacionalni ravni razpravljajo o prihodnosti EU, je Peterle kot član predsedstva bruseljske konvencije spregovoril o dosedanjem delu tega vseevropskega foruma o prihodnosti Evropske zveze, ki pripravlja izhodišča za nadaljnjo institucionalno prenovu unije, in o načrtih za njegovo prihodnje delo.

Kot je za STA dejal Peterle, je slovaškemu forumu o prihodnosti EU predstavil delo podobnega slovenskega nacionalnega foruma, ki vzporedno z evropsko razpravo na nacionalni rav-

ni razpravlja o prihodnosti EU in mestu Slovenije v njej. Peterle se je na Slovaškem srečal tudi s tamkajšnjim predsednikom Rudolfom Schusterjem in z županom Bratislave Jozefom Moravciom.

Peterle bo iz Bratislave odpotoval v Bruselj, kjer se bo v torek in sredo udeležil evropske konvencije mladih, potem pa še nadaljevanja zasedanja „prave“ konvencije o prihodnosti Evropske zveze.

maga pri vračanju Slovencev iz te latinskoameriške države, ki se sooča s hudo gospodarsko krizo. Franc Feltrin iz Kanadskega slovenskega kongresa pa se je zavzel, da bi Slovenija rojake po svetu tudi uradno povabila k vrnitvi v domovino.

Predsednik Slovenske kulturno-gospodarske zveze (SKGZ) iz Trsta Rudi Pavšič je poudaril pomen gospodarstva pri povezovanju Slovencev po vstopu Slovenije v EU, saj bi z razvojem obmejnega gospodarskega prostora prispevali tudi k utrditvi slovenske identitete v Italiji.

Predsednik Sveta slovenskih organizacij (SSO) Sergij Pahor pa je opozoril na demografsko krizo, ki ogroža slovensko manjšino v Italiji, in na politično razpršenost manjšine. Pahor je še ocenil, da so Slovenci v Italiji od zaščitnega zakona dobili zelo malo, saj je trenutna vladajoča koalicija v Italiji neobčutljiva za vprašanje manjšine.

Predsednik Narodnega sveta koroških Slovencev (NSKS) Bernard Sadovnik je opozoril, da na avstrijskem Koroškem od sprejetja razsodbe ustavnega sodišča o dvojezičnih krajevnih napisih in kljub t.i. konferenci konsenza, ki jo je sklical avstrijski kancler Wolfgang Schuessel, vlada „politična ihta“. Kot je opozoril Sadovnik, želni glavar Joerg Haider ni pripravljen spoštovati razsodbe sodišča in nasprotno grozi z ukinitvijo podpore manjšini.

Vendar pa predstavniki manjšine ne nameravajo kloniti pred tem izsiljevanjem, je še poudaril predsednik NSKS.

Predsednik Zveze slovenskih društev na Hrvaškem Darko Šonc je opozoril, da številni problemi v slovensko-hrvaških odnosih, ki „se spreminjajo v politično grotesko“, vnašajo strah in negotovost med slovensko manjšino na Hrvaškem. To je po mnenju Šonca tudi odgovor na vprašanje, zakaj se je v zadnjih 10 letih močno zmanjšalo število Slovencev v tej državi. Slovenci v BiH medtem niso dovolj obveščeni o položaju, tudi političnem, v Sloveniji, vendar potekajo prizadevanja za povečanje te informiranosti, je dejal predsednik Zveze Slovencev v Republiki srbski Franc Šošnja.

Po grobih ocenah zunaj meja Slovenije živi pol milijona Slovencev, od tega je skoraj 60.000 slovenskih državljanov s stalnim bivališčem izven Slovenije. Slovenija je v ustavo med drugim zapisala tudi skrb za slovenske manjšine v sosednjih državah, slovenske izseljence in zdomce. Leta 1996 je bila sprejeta resolucija o Slovincih v zamejstvu, konec januarja letos pa še resolucija o Slovincih po svetu. Ustava DZ nalaga še sprejetje zakona o Slovincih brez slovenskega državljanstva.

GLEJ...

PRVI SLOVENC
V ARGENTINI

NOGOMETNA EKIPA ZS
JE ZMAGALA

MLADINSKO SREČANJE..... 3

FINALE MTO..... 4

RAST XXXI SE OGLAŠA..... 6

Prvi Slovenci v Argentini

Pred časom smo poročali v našem tedniku o knjigi Carlosa Césarja Bizaja o svojih prednikih, ki so pred 123 leti prišli iz Slovenije v Argentino kot prvi veliki val slovenskih izseljencev semkaj. Pod naslovom Crónica de una familia eslovena en Entre Ríos je opisal pionirsko delo, ki so ga ti prvi naši vseljenci opravili v provinci Entre Ríos.

Ko je njihov potomec Carlos César iskal svoje korenine, pa ni samo napisal knjige o njih, ampak je skušal dati še drugo obeležje svojim prednikom in drugim Slovincem, ki so ustanovili naselje San Benito, mestice kakih 10 km oddaljeno od glavnega mesta Entre Ríos, Paraná.

Tja so prišli slovenski naseljenci leta 1878, skupaj s Furlani in švicarskimi Francozi. Furlanski naseljenci so se svojih pradedov spomnili z raznimi ploščami v San Benitu, a nikjer ni bil še omenjen prispevek Slovencev k ustanovitvi kraja.

To je sedaj Carlos César Bizaj popravil. Dogovoril se je s županom mesta San Benito ter veleposlanikom Republike Slovenije mag. Bojanom Grobovškom. Letošnje praznovanje župnijskih slavnosti in 115. obletnico ustanovitve župnije v San Benitu so porabili za priznanje zaslug Slovencev kot soustanoviteljev kraja.

Tako sta prišla v Paraná veleposlanik Grobovšek in prva sekretarka veleposlaništva Anita Pipan. S seboj sta povabila tudi urednika Svobodne Slovenije.

Drugi dan je gostitelj Bizaj popeljal goste v bližnji San Benito, kjer so veleposlanika pričakali domačini s svojimi predstavniki. Njegov vhod v mestice so spremljali gavči na konjih, otroci so pričakali goste z morjem slovenskih zastavic med zbranimi domačini. Župan San Benita je najprej pozdravil veleposlanika mag. Bojana Grobovška in sekretarko Pipan, ju proglasil za častna meščana mesta, in ju povabil, da sta podpisala spominski pergament

Odkrivanje plošče prvim Slovincem v Argentini

skupaj z vsemi funkcionarji občine.

Nato je izročil veleposlaniku dekret, s katerim je župan poimenoval krajevno javno knjižnico z imenom „Republika Slovenija“, nakar je veleposlanik tudi odkril spominsko ploščo ob vhodu vanjo.

Nato so vsi prisotni odšli v župno cerkev. Nadškof v Paraná msgr. Estanislao Karlic je žal bil zadržan, zato je imel slavnostno mašo krajevni župnik s somaševalci.

Po maši se je slovesnost nadaljevala pred cerkvijo. Tam je veleposlanik s sekretarko odkril spominsko ploščo na steni cerkve, v kateri se spominja slovenskih soustanoviteljev mesta pred 123 leti. To ploščo je župnik tudi blagoslovil. Končno so krajanje poklonili darila slovenskima diplomatoma v zahvalo za obisk.

Slednjič se je mag. Grobovšek zahvalil vsem prebivalcem San Benita za lep sprejem in njih priznanje Slovincem kot soustanoviteljem kraja. Sledil je obisk krajevnega starega

Plošča na prvotni Bizajevini

pokopališča, kjer je župnik izmolil molitve za pokojne in je Anita Pipan odkrila spominsko ploščo v spomin vsem Slovincem, ki počivajo na tem pokopališču že nad 100 let.

S tem je bil uradni sprejem končan. A sledil je še obisk prvotne domačije družine Bizaj, prostorne hiše, ki jo je sezidal leta 1928 stari

Župan sprejema slovenska diplomata

oče C. Bizaja sredi obširne zemlje, ki so jo dobili Bizajevi ob prihodu. Hiša je komaj sprejela vse potomce družine, ki so z leti narasli na nekaj deset članov, kakor tudi prijatelje in druge okoliške potomce Slovencev.

Ob prihodu je veleposlanik odkril spominsko ploščo ob vhodu, ki spominja na prve slovenske priseljence v tem kraju.

Sledila je pogostitev vseh navzočih, posebno zanimiva je bila velika torta v obliki slovenskega grba. Ob napitnici so sorodniki prebrali notarsko pismo, v katerem se ustanavlja Asociación de los Descendientes Eslovenos en Entre Ríos - Društvo potomcev Slovencev v provinci Entre Ríos.

Veleposlanik Grobovšek se je zahvalil vsem sorodnikom Bizajev kakor tudi Carlosu Césarju Bizaju, ki je organiziral vse krajevno slavnosti v spo-

Odkrivanje plošče na pokopališču

min svojim prednikom in s tem postavil prvim slovenskim vseljencem v Argentini dostojen spomenik. Zahvalil se je tudi vsem za njihovo slovensko zavest z željo, da skupaj s Slovenijo bogatijo obe domovini.

S tem je bilo vkoreninjeno v slovensko zavest, da so potomci prvih slovenskih naseljencev, ki so po 123 letih našli svoje korenine in se vključili med druge Slovence v Argentini. O njih nismo vedeli skoraj nič razen nekaj imen, sedaj pa so njih potomci živ del slovenskih izseljencev. Odprla se je stara oziroma nova stran v knjigi Slovencev po svetu.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONI MIZERIT

Po eni strani se položaj jasni, po drugi se pa zapleta. Predčasni sklic volitev je sprožil tekmo kandidatov in tudi že prve zanimive žrtve težkega argentinskega položaja.

Mož je rekel NE. Skoraj gotovi peronistični kandidat Carlos Alberto Reutemann je pripravil prvo presenečenje in dokazal kako držijo tisto, da „skoraj“ še ni nikoli zajca ujel. Pod hudimi pritiski, ko naj bi se čimprej odločil, ali sprejme tekmo za kandidacijo v stranki (proti Menemu) ali ne, je guverner province Santa Fe izpregel volilni voz in z odločnim „ne“ zavrgel možnost predsedništva države. Številni državljani in tudi mnogi politični opazovalci so mu oponašali neodločnost. A če stvar pregledamo resno, ima mož prav. Odločil se je po vesti. Sklep pa je za državo žalosten, ker je bil gotovo eden najbolj resnih in zmognih kandidatov, ki je imel tudi odkrito zaslonbo katoliške hierarhije.

Neodločnost ali previdnost? Reutemannu gotovo ne gre le za to, da bi prišel v zgodovino kot predsednik države, ne za neko domnevno oblast. Hotel je imeti tudi vsaj s strani lastne stranke zagotovilo, da bo mogel stvarno nastopiti in resno vladati. Dovolj jasno je videl, kaj se je zgodilo s sedanjim predsednikom. Duhaldeja je parlamentarna skupščina množično imenovala za predsednika, potem so mu pa vsi odpovedali podporo in vsak potreben zakon ga je stal kose oblasti, katere mu sedaj ostaja zelo malo. Reutemann se ni izjavil, ker je čakal zagotovila s strani guvernerjev, ne toliko za podporo na notranjih volitvah kot za poznejše vladanje. Ker zagotovila ni prejel v zadovoljivi meri, je izstopil.

Razni pogoji. A to ni bilo vse. Reutemann se zaveda, da bodo prvi meseci vladanja kritični. Zato je tudi sedanji vladi stavil določene pogoje: da ustavi odtok fondov iz „ograda“; da vlada ne postavi garancije na privatne zunanje dolge; da Duhalde pred odhodom reši vprašanje vrhovnega sodišča; jasne pogoje za notranje volitve, ki bi preprečili manipulacijo in volilne poneverbe, itd. Kar se finančne plati tiče, je bil Reutemann najbolj zaskrbljen glede izplačevanja zunanega dolga; obveznosti za prihodnje leto namreč znašajo okoli 20.000 milijonov dolarjev.

Razna praznovanja. Sedaj je vse to že mimo. Reutemann se je odpovedal volilni tekmi in ta poteza je povzročila veselje na desnici in levi. Najbolj so praznovali v glavnem štabu bivšega predsednika Menema. Smatrajo, da je s tem odprta pot do ponovnega predsedništva. Zadovoljni pa so

tudi na levi, kjer Elisa Carrió smatra, da je bil Reutemann kot sredinski in umerjen kandidat bolj nevaren kot pa Menem, za katerega meni, da ga neodvisni volilci ne bodo podprli.

Peronistični zapleti. Stranka je padla v globok preplah. Vsi so računali, da bo Reutemann prevzel kandidacijo; najbolj pa gotovo Duhalde. Dokaz nejasnosti in presenečenja je dejstvo, da so nekateri v Duhaldejevi skupini pričeli misliti na sporazum z Menemom: podprli bi njegovo predsedniško kandidacijo proti zagotovitvi, da se ne bo vtikal v provinco Buenos Aires. A večina se je pričela ozirati v Cordobo. Guverner Manuel de la Sota, ki se je kandidaturi odpovedal ter izjavil podporo Reutemannu, bi bil pripravljen sprejeti spopad z Menemom. Njegovi izgledi za uspeh niso tolikšni, kot jih je imel Reutemann, a zadnji nastopi Menema tudi kažejo, da nima nekdanje množične podpore in tudi domnevna zaslonba v ZDA se vedno bolj kaže kot račun brez krčmarja.

Ostali kandidati. Elisa Carrió zbira okoli sebe vedno nove levičarske skupine. A pri njej ne opazimo ne dovolj jasne smeri, ne širne in trdne strukture. Brez tega pa je v državi kot Argentina uspeh kaj dvomljiv. - Radikali so sklenili, da se kljub notranji in zunanji krizi spustijo samostojno v volilni boj. Ideja je smotrna, ker se bo tako jasno pokazalo, kje stranka sploh stoji. Je pa že sedaj razvidno, da bo doživela enega najhujših volilnih porazov v vsej zgodovini. - Beliz ne doseže pravega odleta; Patricia Bullrich ima omejeno obzorje, Zamore ni mogoče vzeti resno. Kirchner, Rodriguez Saa... zaenkrat mlatenje prazne slame. Torej se vprašanje bodočega predsedništva doslej omeji na vprašanje, kdo bo pri peronističnem kandidatu. Šele ko bodo kandidature potrjene, se bomo lahko stvarno spraševali o prihodnosti.

Kaj je za kulisami? Ob vsem tem pa obstaja neka uganka. Ko je Reutemann omenjal razloge za odpoved, je dejal, da nekaterih nikoli ne bo povedal. Krožila je tudi zgodba o „priprtih vratih“, skozi katere da je mož videl grozne stvari. Ni stvarno pretiravati v teh zadevah, niti pisati pravljic o zmajih in demonih. Vendar moramo priznati, da je argentinski svet danes poln spletk, zakulisnih skupin, mafij in podlosti. Ne pozabimo, da so bivšemu predsedniku Menemu ubili sina v letalski „nesreči“. Se je Reutemann ustrašil? Osebnostno smatram, da ne. Vedno je bil navajen gledati nevarnosti v oči, a nikdar je ni nesmiselno iskati. Smatral je pač, da njegova ura še ni prišla.

Sprejem pri dnevniku El Diario. Od leve: direktor dr. Luis Etchevehere, veleposlanik Grobovšek, 1. sekretarka Pipan in Carlos Bizaj

Prišli so v Paraná v petek zvečer, 5. julija. Organizator obiska Bizaj je še isti večer povabil mag. Grobovška na pogovor z direktorjem tamkajšnjega dnevnika El Diario, dr. Luisom Etcheveherrijem.

Ob prijaznem sprejemu je zastavil dnevnik veleposlaniku nekaj vprašanj, katerega odgovorom je naslednji dan posvetil veliko prostora. Najprej je veleposlanik omenil nekaj dejstev o Sloveniji, med drugim odnos do Evrope, nato pa nanizal nekaj zgodovine, kar je časopis točno podal naslednji dan.

Omenil je, da je sicer trgovina z Argentino škopromna, da pa je članov slovenske skupnosti veliko. Povedal je, da ker so pred ustanovitvijo lastne države prišli rojaki semkaj kot Avstrijci in Italijani, je bilo tako težko odkriti svoj pravi izvor, kot je to sedaj storil Carlos Bizaj.

Drnovšek odstop po volitvah

Drnovšek je predsednikom in vodjem poslanskih skupin koalicije na kosilu v vili Podrožnik povedal, da namerava s premierskega položaja odstopiti po jesenskih predsedniških volitvah, njegov kandidat za novega predsednika vlade pa je sedanji finančni minister Tone Rop. Takšno odločitev bo Drnovšek sporočil tudi članom sveta LDS, vendar pa formalnega sklepa o določitvi Ropa kot novega mandatarja na seji še ne bo, saj jo bodo sprejemali po predsedniških volitvah. Drnovškovo odločitev o odstopu po volitvah so podprli v SLS in DeSUS, nasprotovali pa so jiv ZLSD.

SLOVENC V ARGENTINI

SLOVENSKA PRISTAVA

Domobrarska proslava

Zadnjo nedeljo v juniju smo se na Pristavi spomnili pobitih domobrancev in drugih protikomunističnih borcev najprej pri maši, nato pa pri proslavi.

Pevski vložki domobrarskih koračnic, ki jih je večglasno strumno zapela skupina fantov, so povezovali recitacije. Občuteno sta prebrala pesnitve Marjana Jakopiča, Marka Kremžarja in Toneta Kuntnerja Andrejka Zupanc in Ivan Klemenčič ml.

Z enostavnimi besedami je starejšim priklical v spomin, mlajšim pa odprl sliko terorja, bolečin in bojov Janez Kokalj, ki je še zelo mlad pristopil k domobrancem. Povedal je, zakaj je stopil k domobrancem, kako je moral stopiti na pot v begunstvo ter bil nasilno vrnjen v Slovenijo zaradi izdaje Angležev. In zaključil z najbolj žalostnimi stavki, v katerih je opisoval dogodke v teharskem taborišču smrti.

Proslavo, ki je pripravil Dominik Oblak, pri pevskih vložkih pa mu pomagala Anka Savelli Gaser, smo zaključili z domobrarsko himno Moja domovina, zapeto iz polnih pljuč.

MLADINSKO SREČANJE

Kako biti kristjan v današnji krizi?

Razgovor z duhovnikom Tonetom Prešernom in mladinska maša

Večer se je končal z odločilnim stavkom gospoda Toneta: „Srečen sem zaradi vas, ker danes, sobota zvečer že po deseti uri, vas je zbranih nad 50 mladih, da govorite o Bogu.“

Bilo je v soboto 6. julija zvečer. Zbrali smo se v mali dvorani v tretjem nadstropju Slovenske hiše s salezijancem Tonetom Prešernom, da se pogovorimo z najbolj preprosti in prijazni besedami o krizi današnje mladine. In res smo poslušali nekoga ki razume in spozna znake problema, ki ga kriza povzroča v nas. A tudi nekoga, ki ti konkretno pove, kje je izhod. Zna povedati, kako naj prosimo, kdaj naj se nudimo, kdaj naj povemo, kaj čutimo, kdaj naj odpustimo, naj si odpustimo. Kako naj se osvobodimo nahrbtnika polnega očitkov in jeze; kako naj prevzamemo na svoje rame prijatelje, ljubezni, nasmehi. Ni težko, nam je rekel Tone in verjeli smo mu; potrebno je, da se naučimo besed *Odpusti in Rad te imam*.

Uvod v razgovor je bil videofilm, v katerem glavni junak Willy začrti razliko med samoto, katero iščemo, in samoto, ki jo najdemo. Zadržanje drugih do njega, brezbriznost, pomanjkanje skupnih kodeksov, izguba priložnosti... Toliko je različnih načinov *ne biti*, toliko uspavanih vesti, ko se ne ve, kaj storiti.

Tone nam je trdil, da ni večjih skrivnosti, da je rešitev pred nami: logika ljubezni, ki smo se jo naučili kot otroci, ista logika ljubezni Jezusa; v vsakodnevnih viharjih pozabimo, kako naj jo vršimo, kako naj vse poenostavimo v najčistejšo idejo: ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe, kot je to storil Samaritan... *Neki mož je potoval iz Jeruzalema v Jeriho pa je padel med razbojnike, ki so ga okradli in ga pustili ranjenega. Po isti poti je prišel duhovnik, ga videl in šel dalje. Prav tako levit, ki ga je videl in tudi šel dalje. A neki popotni Samaritan je prišel do tja, ga videl, in ga poln usmiljenja obvezal, posadil na konja, ga popeljal do gostišča in poskrbel zanj.*

NOGOMETNA EKIPA ZS

1. turnir izseljencev Slovenija 2002

MARKO VOMBERGAR

(1)

Zadnjo soboto, to je 13. julija, se je zaključil Prvi nogometni turnir izseljencev v Sloveniji, s finalno tekmo v Štadionu Ljubljana v Šiški med našo ekipo Zedinjena Slovenija ter reprezentanco MNZ Koper. Kdor še ni zvedel za izid, mu lahko s ponosom povemo, da smo pokal za prvo mesto že prinesli v Argentino. V finalu smo premagali solidno ekipo iz Kopra s 4 proti 1 ter s tem rezultatom kronali uspešno letošnjo turnejo po Sloveniji. Nič dobrega se ne doseže brez truda in ta odlični športni rezultat je posledica vseh odpovedi in žrtv, ki so jih

se s skupino podali.

Nastanili smo se v dijaškem domu v Šiški (za Plečnikovo frančiškansko cerkvijo). Takoj čez tračnico je pa moderni športni objekt Štadion Ljubljana (tudi poznan kot ŽAK, le kakih tristo metrov oddaljen od onega bežigrskega izpred vojne), kamor smo že takoj naslednji dan odšli na prvi trening. Uživali smo prekrasen sončni dan in lepo travo na igrišču, imeli smo pa ta dan smolo: Lojze Rovani si je med treningom pretegnil mišico in ko sta ga fizioterapevt Janko Šmalc in zdravnik Silvo Lipovšek pregledala, sta ugotovila, da bo vsaj za dva tedna moral počivati. To je bila izguba za

Nogometna ekipa ZS pred tekmo z Avstrijo

naši mladi bili pripravljeni storiti, da je bila Argentina dobro predstavljena na tem turnirju.

Mislim, da nam bolje skoraj ni moglo iti. Ob odhodu na Ezeiz v nedeljo 7. julija zjutraj nas je prišlo posloviti mnogo prijateljev in rojakov, kakor je v prejšnji številki že poročal – e – t. V ponedeljek smo prispeli na Brnik in tam nas je tudi čakala skupina rojakov, predvsem prijateljev in sorodnikov iz Argentine, zdaj živečih v Sloveniji. Za marsikoga je tak obisk Slovenije prilika, da se po dolgih letih znova sreča s prijatelji. Za drugega je pa bil to prvi obisk Slovenije, prilika, da v živo spozna to krasno deželo in ljudi v njej.

Vsi smo pa takoj opazili razliko v standardu in primerjali predvsem ceste in avtomobile s tem našim, v zadnjem času tako osiromašenim stanjem.

Gotovo so pa tam živeči Slovenci primerjali naše veselje in bučno prepevanje in dobro razpoloženje, ki so nas povsod spremljali, koderkoli smo

ekipo, ki smo jo obžalovali, še bolj je pa bil potrjen Lojze, ker ni mogel sodelovati z nami na igrišču. Kljub tej okvari je pa bil Lojze naš glavni navijač, tako na rezervni klopi kot na tribuni.

Popoldne smo se odpravili v Šenčur. Tam nas je sprejel župan, vodiči so nam pa razkazali prelepo okolico. Na idiličnem igrišču v Šenčurju, s Kamniškimi alpami v ozadju in smrekovimi gozdovi na eni strani ter zeleno njivo na drugi, se je zbralo mnogo Slovencev iz Argentine. Razlog za tako lep obisk je bil tudi ta, da so v tem turnirju sodelovali tam živeči argentinski Slovenci v ekipi SVS, ki je nadomestila ekipo iz Nemčije, ki je v zadnjih dneh odpovedala svoj nastop. Zato je bil izredno domač ambient, da nas je kar spominjalo na kak slovenski dan ali obletnico v Argentini, kjer se srečamo s prijatelji in znanci in se o marsičem pogovorimo. Vsi tam živeči argentinski Slovenci so hoteli vedeti kaj več o nas in z bolečino smo ugotavljali naše sedanje

gospodarsko stanje. Tema pogovora je bila poleg nogometa o „vračanju“ v Slovenijo, kar je tudi tema, ki je aktual-

Draga 2002

Kot vedno v parku Finžgarjevega doma pa bo od 29. do 31. avgusta potekala 12. Draga mladih, ki jo prirejajo mladinske organizacije iz Slovenije in zamejstva. Letos je tema Zedinjena Slovenija v zedinjeni Evropi. Tako se bodo 29. avgusta udeleženci Drage mladih

zbrali v Komnu, Škofji Loki in Beltincih, kjer se bodo prek videokonference povezali v skupno debatno srečanje na temo Slovenija v EZ: nove priložnosti za mlade. V petek, 30. avgusta, bodo cel dan potekale razne ustvarjalno-razvedrilne delavnice.

Srečanje smo zaključili z mašo, tako prijazno kot ves razgovor. Posedli smo se okoli Toneta in maša, tako preprosta, kot jo je predlagal, nam je segla globoko kot malokatera.

Kot smo slišali na srečanju: Vedeti, da je mogoče, želeti, da bi bilo mogoče; znebiti se strahov, potegiti jih na plan, pobarvati si obraz z barvami upanja, gledati prihodnost s srcem... Hvala, Tone!

ei

na v slovenskih medijih, na žalost ne preveč nam naklonjenih, a to morda ne spada v to kroniko...

V prvi tekmi sta se pomerile Francija in Avstrija. Že takoj, ko se je začela tekma, je bila razpoznavna razlika med močmi ene ekipe in druge. Za selekcijo Korošcev je bilo zelo lahko in so zadali kar 12 golov Francozom. Za nas je pa to bila izredna prilika, da smo spoznali naše tekmece. Navkljub neuravnovešenim močem v tej tekmi so trener Heri Zupan s pomočnikom Jurijem Urbančičem in Claudiom Spinellom pozorno sledili igri in opazovali avstrijsko igro, da bi se nanje taktično dobro pripravili.

Po tej tekmi sta se še pomerili ekipe MNZ Koper in SVS. Tudi tu je bila premoč prevelika in Koprčani so premagali SVS z 10 proti ena. Koprčani so bili namreč lani prvaki v medobčinski ligi v Sloveniji in so bili poleg Avstrijcev favoriti na tem turnirju.

Naslednji dan smo se odpravili v Slovenj Gradec, to je središče slovenske Koroške. Tisti, ki nismo igrali v ekipi, smo se udeležili sprejema v občini ter kratkega ogleda mesta, nogometaši so se odpravili na štadion, kjer so se pričeli pripravljati na tekmo proti Avstriji. Ta tekma je bila ključna, saj so po včerajšnjem rezultatu 12:0 proti Francozom Avstrijci zgledali nepremagljivi.

Tekma se je pričela in že v prvi minuti je Sebastian Oven zadel odlični gol. Avstrijci se še niso opomogli, ko je Ivo Panaino v tretji minuti zadel drugega, in pri nas je izbruhnilo veselo in bučno praznovanje. To je moralo gotovo Korošce razburiti, saj kaj takega gotovo niso pričakovali. Naša ekipa je bila spodaj in v sredini solidna, v napadu pa hitra in učinkovita. Hitrost Ivota Panaina in Hermija Zupana ter učinkovitost v голу Sebastiana Ovna so Korošci hitro okusili. Odlično je tudi pripomogel k igri Lucas Horvat, ki s številko 10 na hrbtu ni omaloval Maradoninega spomina.

V petnajsti minuti je Ivo Panaino prehitel zadnjega avstrijskega nogometaša, ki je ga v zadnji priliki zgrabil od zadaj za majico in ga podrl. Kot to nogometno pravilo zahteva, je Korošču veljal rdeči karton, in tako je kmalu sledilo še nekaj golov in še en rdeči karton za Avstrijce, do končne rezultata 5 proti nič. (Še dva gola Sebastiana in še enega Hermi). Veselje v našem štabu je bilo izredno. Avstrijci so bili pa izredno poklapani po koncu igre, saj gotovo niso pričakovali takega izida, še manj pa s tako razliko.

Nato smo še z zanimanjem gledali igro med Kanado in Koprom, saj smo po zadnjih rezultatih vedeli, da bo od tu izšel naš nasprotnik v finalu, za katerega smo se pa že čutili klasificirane. Kanadčani so bili dobro pripravljeni, a so vseeno podlegli odlični ekipi iz Kopra z izidom 1:3.

Vse slike turneje so že na Internetu: www.slo.org.ar/nogomet (Nadaljevanje prihodnjič)

Pozdravi pred tekmo z Avstrijo

PISMA BRALCEV

Polresnice in neresnice o SLOGI

V štev. 23, 26 in 27 vašega lista so bila objavljena pisma bralcev, ki obravnavajo „problem SLOGA“. Ob branju navedenih prispevkov se mi stavljajo različna vprašanja, na katera nikakor ne morem najti pravega odgovora. Kakšen smisel ima v tej situaciji, v kateri se nahaja Argentina, SLOGA in slovenska skupnost, lahkotno širiti polresnice in celo neresnice o SLOGI in njenem vodstvu in tako razburjati že itak prizadete in občutljive člane?

V pismu bralcev v štev. 23, A. H. ponavlja zahtevo, „...da z dobro voljo odprete račune in knjige na stežaj“. Ali A. H. ne ve, da je vodstvo SLOGE na informativnem sestanku 23. februarja t. l. in še na dveh sestankih posebne skupine večjih vlagateljev in na občini zboru 26. aprila in 24. maja informirali navzoče člane o stanju ustanove? Ali ne ve, da je skupina 4 računovodij od 7 imenovanih na občnem zboru 26. aprila, dve soboti od 9. ure zjutraj do 6. ure zvečer in še tri večere od 7. do 10. ure zvečer, to je približno 27 ur, pregledovalo knjige in drugo dokumentacijo v SLOGI? Zakaj potem pri bralcih ustvarjati vtis, kot da je vodstvo SLOGE nekakšna skrivnostna družba, ki nikomur ne dovoli vpogleda v njeno poslovanje? Komu koristijo take trditve?

V isti številki je pismo bralcev s podpisom „mmr“. Če sem prav razumel, se naslednja stavka nanaša na vodstvo SLOGE: „Ti ljudje se bojijo, nimajo zadosti korajže, da bi pogledali resnici v oči. Slovenska skupnost ne bo zdravo rasla na nepoštenosti ali na laži“. S kakšnimi dokazi razpolaga „mmr“, da tako na lahko vrže sum strahopetnosti, nepoštenosti in laži na skupino rojakov, ki se je leta in leta nesebično žrtvovala za skupno dobro? Ima to za pošteno? Komu to koristi?

V štev. 26 se č. g. Janez Cerar CM tudi smatra za poklicanega, da pove svoje mnenje na račun SLOGE. Med drugim pravi: „Kar velja za našo Argentino, velja tudi za SLOGO. To, kar se vidi, je le del ledene gore. Večji del

še vedno ostaja skrit pod vodno gladino (ali še bolj po domače: ne gre zgolj za ekonomsko krizo, ampak za krizo vrednot)“. S kakšnimi podatki in dokazi razpolaga č. g. Cerar, da lahko tako lapidarno napove, da najhujše v SLOGI šele pride, in tako še bolj razburi že tako zaskrbljene člane? Skrajno neokusno in žaljivo je citiranje pesmi komunističnega koristnega budala prof. Kocbeka z očitkom goljufije. Komu je to v korist? Bo to pripomoglo k rešitvi problemov?

V štev. 27 si je privoščil SLOGO g. Pavle Novak. Obžalujem, če je res nasel Sloginim „pretiranim oglašom“ v naših časopisih in zato naložil denar v njej. Čudno pa se mi zdi, da niti uredništvo Oznanila niti Svobodne Slovenije nikoli ni opazilo te nemoralnosti in kak oglas zavrnilo.

V vrsti neutemeljenih očitkov med drugim pravi: „V Slogi je še vse prikrito, ne smemo vedeti, kdo je tega kriv, da je toliko denarja naenkrat izginilo“. Kakšne dokaze ima g. Novak, da je v Slogi izginil denar? Sloga do danes ni prodala nobenega premoženja. Ko se bodo razmere normalizirale, se bo to prodalo za kritje vlog članov. Vsi dolžniki vedo, da bodo morali vrniti posojila. Vsi člani odbora in uprave so na svojih mestih in skušajo reševati našo skupno ustanovo. Vlada in druge finančne ustanove načrtujejo vračanje naložb na 10 let. SLOGO pa ste po 6 mesecih zaostanka že obsodili. Zakaj taka namigavanja, kot da je vse pokradeno in

pogoljufano? Je to pošteno? Ali nismo temu včasih rekli obrekovanje?

Vsa ta kampanja, ki jo je pričela skupina nekaterih večjih vlagateljev v SLOGI, se je doslej izkazala za negativno. Nobenega predloga za rešitev problemov, za sodelovanje, le sumničenja, polresnice in neresnice, ki se širijo med ljudi. Vse to je SLOGI naredilo že veliko škode. Nepotrebno zbiranje podpisov februarja t. l., napolnjeni sestanki domnevno prizadetih vlagateljev, kjer se enostransko poroča o stanju SLOGE, je že itak težko situacijo še poslabšalo. Mnogi so hudo prizadeti, ne samo zaradi problemov v SLOGI, tudi v drugih finančnih ustanovah imajo zamrznjene naložbe, številni so brez dela, stiska je vedno večja. V takih razmerah imajo besede in trditve posebno težo. Ne bi se smeli tako neodgovorno igrati z dobrim imenom ljudi in ustanov.

Ljudje mnogo stvari včasih tudi drugače razumejo, kot so povedane. Upam, da se motijo člani, ki so me opozorili, da se skupina velikih vlagateljev hoče polastiti vodstva SLOGE, da bi rešili svoje vloge, ostali pa naj se obrišejo pod nosom. To bi bilo vsekakor zares tragično. Govoric, tako enih kot drugih, ni mogoče povsem ustaviti. Zato je bolj kot kdaj na mestu umirjenost in preudarnost.

Komur pa je res mar nadaljnji obstoj SLOGE naj stopi v stik z odborom, kjer bo našel vse razumevanje in pripravljenost za sodelovanje. Čeprav se nekateri norčujejo iz našega gesla, jaz še vedno verjamem, da V SLOGI JE MOČ!

Marjan Loboda
C. I. 4042808

Pisma in podpisi

Tradicija Svobodne Slovenije je bila, da objavlja pisma bralcev tudi pod psevdonimom, le da je bilo pravo ime znano uredništvu. To je bilo stalno načelo ustanovitelja in dolgoletnega lastnika Miloša Stareta. Enako stališče zavzemajo tudi številni mediji, tako v Sloveniji kot v Argentini.

Vendar so se zaradi nastalega položaja v naši skupnosti številni rojaki obrnili na nas z vprašanjem, če ne bi bilo bolj pametno, da je ime piscev znano vsem. Zato je odbor Zedinjene Slovenije, ki je pravni lastnik lista, na svoji seji dne 11. julija sklenil, da naj bodo vsa pisma, objavljena v našem listu, od tega dne naprej podpisana s celotnim imenom in priimkom. Objavljajo naj se vsa pisma, pod pogojem, da niso sovražna, sramotilna, ali postavljajo list sam v pravne težave.

Uredništvo Svobodne Slovenije

NAŠA SKUPNOST ŽIVI

V soboto, 29. junija, je bila v cerkvi Marije Kraljice v Slovenski vasi, Lanus srebrna maša župnika Jožeta Bokaliča. Po maši je bilo v šolski dvorani prijateljsko srečanje.

V soboto, 6. julija je bilo v mali dvorani Slovenske hiše mladinsko srečanje s Tonetom Prešernom SDB.

Isto soboto zvečer je bila v cerkvi Marije Pomagaj molitvena ura za prvo soboto.

V nedeljo, 7. julija je bila v Slovenski hiši Alojzijevega proslava slovenskih šolskih otrok. Po sv. maši za žive in pokojne katehete je bil pred spomenikom poklon in hvala žrtvam vojne in revolucije. Sledila je v veliki dvorani igra „Grdi raček“, ki jo je napisal Hans Christian Andersen. Prireditev je bila v izvedbi Slomškove šole, režirala je Andrejka Vombergar Štrfček.

Isto nedeljo popoldne je bila v cerkvi sv. Rafaela, Villa Devoto, sv. maša pri Svetogorski Mariji. Maševal je primorski rojak Marijan Vidmar.

V torek, 9. julija (argentinski državni praznik) je bila v Našem domu v San Justu finala MTO. Prvo mesto pri SDO so zasedle dekleta iz Slovenske vasi v Lanusu, pri fantih pa iz Našega doma v San Justo.

V četrtek, 11. julija je bila v Slovenski hiši seja upravnega odbora Zedinjene Slovenije, ki jo je vodil predsednik Tone Mizerit.

V soboto, 13. julija je bil v Našem domu v San Justu slavnostni koncert Bernarde Fink Inzko, letošnje nagrajenke Prešernovega sklada, mezzosopranistke Veronike Fink Menvielle in bas-baritonista Marka Finka. Na klavirju jih je spremljal prof. Ivan Vombergar. Izvajali so operne arije ter argentinske in slovenske samospesve. Prireditev je bila pod okriljem Slov. kulturne akcije in Našega doma.

V nedeljo 14. julija je bil v Slovenskem domu v San Martinu Mladinski dan.

Petošolci Srednješolskega tečaja so 28. junija odpotovali v Slovenijo na obisk in poletno šolo slovenskega jezika. Prav tako je dne 7. julija odpotovala slovenska nogometna ekipa „Zedinjena Slovenija“. Sodelovali so na prvem svetovnem nogometnem prvenstvu slovenskih izseljenških ekip.

D-ova za tiskovni referat ZS.

MEDKRAJEVNI TURNIR V ODBOJKI

Imamo zmagovalce in imamo maskoto

Na državni praznik 9. julija so bile odigrane finalne tekme tega drugega MTO. Kot smo poročali že v prejšnji številki, so osvojili prvenstvo fantje iz San Justa in dekleta iz Slovenske vasi. Še prav tako je bila predstavljena maskota turnirja. A pojdemo postopoma.

Dekleta in fantje so se začeli zbirati pred dvanajsto uro. Prva tekma SDO bi morala biti med Carapachajem in Ramos Mejijo, pa se ekipi nista predstavili, kar moramo le obžalovati. Pri fantih pa je ekipa iz Slovenske vasi osvojila peto mesto, potem ko je premagala Carapachay 2:0 (25:19; 26:24). Lanuščani imajo ekipo, ki je včasih zelo bojevita, včasih pa nerazumljivo popusti. Cara-

pachay pa, ki je začel kot presenečenje turnirja, je v zadnjih kolih popustil.

Naslednja dva spopada sta bila za tretje in četrto mesto. Pri dekletih sta si stala nasproti Pristava in San Martin. Pristava ima zanimivo ekipo, ki bi lahko bolj odločilno posegala v turnir. Sanmartinsko ekipo pa sestavljajo zelo mlade igralke, katerim je potreben le vesten trening, da nas presenetijo s kakim izrednim nastopom.

To pot je zmagovalca Pristava 2:0 (25:22; 25:19) in zasluženo osvojila tretje mesto.

Pristava je osvojila tretje mesto tudi pri fantih. Ekipa iz Castelarja je premagala Ramoščane 2:0 (25:23; 25:16). Škoda, da so v obeh moštvi bili odsotni

nekateri ključni igralci, ker bi bila igra lahko še bolj zanimiva.

Ob 16. uri se je pričel najvažnejši del programa. Najprej so ekipe za final prikorakale na igrišče, za njimi pa slovenska in argentinska zastava. V počastitev državnega praznika so vsi navzoči zapeli obe državni himni. Predsednik mladinskih organizacij Gregor Modic je nato nagovoril vse navzoče, se zahvalil nastopajočim in pomagačem za sodelovanje. Nastopil je tudi pričakovani trenutek, ko je predsednik

Modic predstavil maskoto turnirja. Medtem, ko so izpod stropa deževali raznobarni balončki, se je pokazal „Metko“, lep medvedek, ki s številko 10 na majici igra odbojko z žogo, ki ima slovenske in argentinske narodne barve. Izmed številnih predstavljenih risb je vodstvo izbralo stvaritev Cecilije Chesini Remic iz Slovenskega doma San Martin, kateri iskreno čestitamo.

Manjkale so seveda najvažnejše tekme tega dne: finale za prvenstvo. Najprej so se pomerila dekleta iz Slovenske vasi in lanske prvakinje San Justo. Tekma je bila zelo napeta. Rezultat v prvem setu je bil skoraj do konca izenačen, ko je Lanuščankam uspelo prednjačiti v zadnjih minutah in doseči 25:21. Drugi set je bil še bolj napet, tukaj so se v sredi igre oddaljila dekleta

Nad. na 6. str.

Skrajno levo: Zmagovalke MTO SDO Slovenska vas. Levo: Drugo uvrščene SDO San Justo

NOVICE IZ SLOVENIJE

NAGRAJENI ZBORI

Mešani komorni zbor Ljubljanski madrigalisti je na 39. mednarodnem tekmovanju zborov v avstrijskem Spittalu v kategoriji ljudske pesmi zasedel prvo mesto. Na tekmovanju je nastopilo 11 zborov iz Češke, Nemčije, Madžarske, Italije, Litve, Latvije, Poljske, Švedske, Kitajske, Avstrije in Slovenije.

Mešani mladinski zbor Veter iz Ljubljane pa si je na 20. mednarodnem tekmovanju v mestu Preveza na zahodni obali Grčije, razdelil prvo mesto z zborom Resonans con tutti s Poljske. Na jubilejnim tekmovanju se je sicer v skupno šestih kategorijah merilo 28 zborov iz Romunije, Ukrajine, Poljske, Grčije, Velike Britanije, Bolgarije, Češke, Madžarske, Irske, Makedonije, Rusije in Slovenije.

TELEFONČKI BODO OMEJENI

Komisija DZ za volitve, imenovanja in administrativne zadeve (Kviaz) je soglasno podprla sklep o uporabi službenih mobilnih telefonov za zaposlene v državnem zboru. Stroški uporabe mobilnega telefona bodo za poslanke in poslance tako odslej omejeni na 50.000 tolarjev, za zaposlene v državnem zboru (vodstvo in strokovne službe) pa na 25.000 tolarjev mesečno. Morebitno prekoračitev tega zneska bodo uporabniki krili sami, je določila pristojna komisija. Pri tem velja omeniti, da so telefonski računi pri veliki večini poslancev doslej v povprečju znašali okrog 32.000 tolarjev na mesec, najvišji pa naj bi (pri treh ali štirih poslancih) celo presegli vsoto 200.000 tolarjev.

PO SVETU

SAMO NELJUBA NAPAKA...

Ameriška letala so bombardirala območje na jugu Afganistana, pri čemer je bilo po nekaterih podatkih ubitih 48, ranjenih pa kar 117 civilistov, ki so bili na poročnem slavlju. Pentagon je sicer napad priznal, a da je bil napad namenjen skupini oboroženih talibanov.

PADEC HRVAŠKE VLADE

Predsednik hrvaške vlade Ivica Račan je odstopil s položaja, s čimer je padla tudi koalicijska vlada, ki jo je vodil dve leti in pol. Glede na to, da ima Račanova stranka SDP največje število poslancev v saboru, naj bi bil po vsej verjetnosti novi mandatar znova Račan.

V urad predsednika države Stipeta Mesiča je prispelo 84 podpisov poslancev iz različnih strank, ki podpirajo Račana, zato so Mesiča pozvali, naj mu vnovič poveri mandat za sestavo vlade. Račan je po odstopu v televizijskem nagovoru državljanom dejal, da je bila odločitev o odstopu težka, vendar pravilna. Kot je poudaril, se je vladajoča koalicija v zadnjih mesecih preveč ukvarjala sama s seboj, ne pa s problemi na Hrvaškem. V tem času je zašla v krizo, ki je dosegla vrhunec, ko so poslanci HSLS zapustili sabor med glasovanjem o ratifikaciji meddržavne pogodbe s Slovenijo o JE Krško in tako blokirali delo vlade.

SLOVENCİ IN ŠPORT

MIMA ŠE VEDNO ZMAGUJE

Najboljša igralka v zgodovini slovenskega tenisa, Mima Jauševac, je v Wimbledonu potrkala na vrata stare slave. V konkurenci igralk nad 35 let je v finalu dvojic skupaj z Američanko Gretchen Magers s 6:3 in 6:3 slavila nad južnoafriško-češko navezo Ros Nideffer - Helena Sukova.

PRAŠNIKAR NAMESTO KATANCA

Bojan Prašnikar bo na mestu selektorja slovenske nogometne reprezentance zamenjal Srečka Katanca. Reprezentanco bo vodil do 31. decembra 2005. Prašnikar ima še veljavno pogodbo z Mariborom Pivovarno Laško. Aktualni državni prvaki, trener in NZS pa so našli skupni jezik in sklenili, da bo lahko Prašnikar „vijoličaste“ vodil do konca letošnjega leta. Prašnikarja pogodba obvezuje za kvalifikacije za evropsko prvenstvo leta 2004 na Portugalskem in leta 2006 v Nemčiji, obe strani pa pogodbo brez finančnih obveznosti lahko prekineta že po prvem ciklusu.

ČUFARJEVA VEDNO VIŠE

V italijanskem Leccu je bila četrta tekma za svetovni pokal v športnem plezanju. V finalu je Martina Čufar osvojila drugo mesto. Družbo ji je tokrat delala mlada Škofjeločanka Maja Vidmar, za katero je bil to doslej prvi nastop v finalnem delu tekmovanja, nastop pa je končala na osmem mestu.

ŠAH V LJUBLJANI

Končal se je mednarodni šahovski turnir mesta Ljubljane, na katerem je sodelovalo 127 šahistov in šahistk iz 15 držav. S sedmimi in pol točke ga je dobil Hrvat Robert Zelčić, od Slovencev pa so se najbolj izkazali Duško Pavasovič, Leon Mazi in Gregor Razpor, ki so si s šestimi točkami in pol delili osmo mesto. Razpor si je s tem rezultatom priigral bal za mednarodnega mojstra.

SLOVENIJA MOJA DEŽELA

Ustavna država

V drugi polovici 19. stoletja je potekal v Avstriji boj za demokratizacijo in boj za ustavno državo. Avstrija je morala najti pravo razmerje med Avstriji in Madžari, pa prebivalci drugih narodov.

Ustava iz leta 1860 je povezana s poskusom, da bi uredili državo po federalističnem principu, ustava iz leta 1861 pa s poskusom centralistične ureditve. Ta je naletela na odločno odklonitev Madžarske, ki je zahtevala ogrski centralizem, ne dunajski.

Nova ureditev države je bila izvedena z ustavo leta 1867 na podlagi dualizma - to je dvodelnosti države. Tako avstrijski del kot ogrski sta dobila vsak svoj parlament in vlado, le cesar, zunanja politika, finance in vojaško ministrstvo je bilo skupno. Sicer pa je prišel avstrijski del pod nemško hegemonijo, ogrski pa pod madžarsko. Skupna država se je od tedaj dalje imenovala Avstro-Ogrska. Slovenci na Prekmurskem so ostali tako pod ogrskim delom.

Avstrijski del je tudi dobil svojo ustavo, kjer je bil za Slovence važen paragraf 19, ki je jasno izpovedoval

pravice vsakega naroda do uporabe lastnega jezika v šoli, uradih in javnem življenju. Vendar Avstrija ni bila prava parlamentarna država, ker je cesar ohranil velik vpliv in so bili ministri bolj odvisni od njega kot od parlamenta. V nacionalnem oziru je Avstrija bila še vedno ječa ne-nemških narodov.

Boj Slovencev sedaj ni bil več usmerjen proti ustavi, ampak da se te določbe res izpolnijo, kar pa ni šlo. Slovenci so se morali boriti za vsako dosego podobnih pravic z nemščino.

Razočaranje Slovanov zaradi dualizma je bilo veliko. Predvsem Čehi so pričakovali trialistično državo, češko kraljestvo. Veliki voditelj Čehov Palacky je tedaj izjavil: „Dan vzpostavitev dualizma bo tudi rojstni dan panslavizma, in to v njegovi najmanj zaželeni obliki“, kar se je res zgodilo.

Trializem se je pojavil kasneje kot težnje prestolonaslednika Franca Ferdinanda, da bi se odstranil dualizem in bi se monarhija razdelila na tri dele: Avstrijo, Madžarsko in slovanske dežele. A z njegovo smrtjo o tem ni bilo več govora.

PISALI SMO PRED 50 LETI

SOCIALNI ODSEK

Pripravljalni odbor socialnega odseka Katoliškega shoda je pripravil za nedeljo, 13. t.m. zborovanje v cerkveni dvorani v Ciudadeli.

V predsedstvo zborovanja so bili izvoljeni Albin Magister, Franc Pleško, Mija Markeževa, Jože Šeme in Janko Žebre.

Prvi referat dneva je bil Zgodovina slovenskega krščanske - socialnega gibanja, ki ga je imel dolgoletni sodelavec J.E. Kreka France Kremžar.

Za njim je imel koreferat Viktor Češnovar: Sedanje socialno in gospodarsko stanje v Sloveniji. Nato je Maks Jan govoril o Gospodarskem in socialnem stanju slovenskih izseljencev, dr. Ivan Ahčin pa o Socialnih in gospodarskih nalogah slovenskih izseljencev. Koreferat k temu predavanju je imel Rudolf Smersu: Kaj se je v izseljenstvu na socialnem področju že izvršilo?

Končno so bile sprejete še resolucije.

SREBRNA MAŠA JANEZA HLADNIKA

V nedeljo, 13. julija je fara sv. Jožefa v Lanusu praznovala srebrnomašniški jubilej gospoda Janeza. Kljub počitnicam je na proslavo prišlo nad 500 otrok. Med mašo je slovenski cerkveni zbor pel Vodopivčevo mašo, pridigal je sosednji župnik Casanova, asistiral pa sta mu Levstek in Kukovica. Po maši je bila napitnica v dvorani, popoldan pa so na farnem dvorišču jubilarantu izrekle svoje čestitke farne ustanove.

FILMSKA PRIREDITEV SPD

9. julija je povabilo SPD občudovalce planin k filmski predstavi. Odzvalo se je okoli 200 ljudi, ki so napolnili dvorano „Pri belem konjičku“. Navzoča sta bila zmagovalca Freyvega vršaca Tonček Pangerc in Marjan Šilar. Po

ESLOVENIA, MI TIERRA

Los eslovenos fuera de los límites de Austria

La gran mayoría de los eslovenos se encontraba en el ámbito del imperio austríaco. Pero quedaban tres partes fuera de estos límites: Beneška Slovenija (Venezia Giulia), Primorje y Prekmurje.

VENEZIA GIULIA

Cuando los eslovenos llegaron al Carso en el siglo sexto, tuvieron que detenerse ante los longobardos-furlanos que ya habían ocupado las zonas de llanura. Los eslovenos poblaron las regiones montañosas, los valles de Nadiža, Ter y Režija. Terrenos de poca fertilidad.

Por esas tierras pasaron, asolándolas, las huestes esloveno - longobardas hasta la ocupación de Carlomagno. Más tarde los francos le cedieron la zona a los patriarcas de Aquilea. Pero, poco a poco la República de Venecia iba despedazando el estado de los patriarcas hasta lograr que en el año 1430 ocurriera su disolución.

Los eslovenos quedaron bajo el dominio de los venecianos hasta el ocaso de su república en el año 1797. Cabe destacar que los eslovenos siguieron contando con la autogestión en muchos órdenes aún estando bajo el dominio de los venecianos y de los patriarcas.

Los pobladores se agrupaban en vecindades (36), las que conformaban las alcaldías landarska y mesinska, denominadas bancas.

Se reunían bajo los tilos, alrededor de una mesa de piedra y allí discutían y decidían todo lo concerniente a sus regiones, sus pastizales, los trámites, los pleitos entre vecinos, las decisiones de los mandatarios, los impuestos, los párrocos, la refacción de las iglesias, etc. Osaban oponerse a algún párroco. Podían dictar sentencias de muerte. Defendían con uñas y dientes sus derechos y le enviaban sus quejas con gran firmeza al dux de Venecia cuando sentían que no eran respetados. En realidad, conformaban un estado dentro de otro estado.

Los patriarcas veían con buenos ojos a estos eslovenos ya que, de alguna manera, eran los guardianes de la frontera contra los „bárbaros“ austríacos. Venecia también ratificó los antiguos derechos de los eslovenos y les otorgó algunos nuevos. El hecho de sentirse tan bien con ellos fue uno de los motivos que los impulsó a optar en el año 1866 por Italia.

OSEBNE NOVICE

Rojstvi: V sredo, 19. junija se je rodil **Franko Corn** in razveselil očeta Marka in mamico Ano Marijo roj. Levstek. V ponedeljek, 8. julija se je rodil **Matjaž Fondevila**, sin Damiana in Lučke Makovec.

Srečnim staršem naše čestitke!

Smrti: Umrla sta v Mendozi **Pavel Bajda** (68) in v Palomarju **Lojze Srebot** (77).

Naj počivata v miru!

Nov diplomant: Na moronski univerzi je 12. julija diplomiral **Edo Selan** in postal „Licenciado en administración de empresas“.

Novemu diplomantu čestitamo in želimo obilo sreče!

pozdravu Roberta Petrička je Pangerc orisal masiv Trondorja, kateremu je bil posvečen prvi film. Drugi film je pojasnjeval slovenske vzpone na Tres picos in postavitev križa na Capillo. Tretji film Plezalca je pokazal Dinka Bertonclja in Bruna Pertilleja v mojstrski plezalni tehniki. Filme je večinoma posnel France Jerman.

SPD je ta večer tudi nudilo razglednico s Slovenskim stolpom.

MM

LEPO PRIZNANJE

Od argentinske smučarske in planinske zveze smo dobili sporočilo, da sta za pripravljalni tečaj za himalajsko ekspedicijo določena tudi Dinko Bertoncelj in Tonček Pangerc.

Svobodna Slovenija, 28. št.; 17. julija 1952

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Valentín B. Debeljak** / Propietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Antonio Mizerit** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** / Telefax: (54-11) 4636-0841/2421 / 4674-5125 / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar / debeljak@netizen.com.ar**

Glavni urednik: **Tine Debeljak ml.** / Za Društvo Zedinjena Slovenija: **Tone Mizerit** / V feč številki so sodelovali še: **Gregor Batagelj, Miriam Jereb Batagelj, Erika Indihar, Marko Vomberger, Pavlina Dobovšek, Marjan Loboda, Tatjana Panaino, Lojze Reželj, Matjaž Čec.** - STA.

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 65, pri pošiljanju po pošti pa \$ 80 (za člane ZS poseben popust); obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 85 USA dol. za vse države.

Čeke: v Argentini na ime „Eslovenia Libre“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebnne) na ime „Antonio Mizerit“.

Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires Argentina - Tel.: 4362-7215 - Fax: 4307-1953 - E-mail: **vilko@ciudad.com.ar**

Correo Argentino Suc. 7
FRANQUEO PAGADO
Cuenta Nº 7211
R. Nac. de la Propiedad
Intelectual Nº 881153

RAST se oglša

Ljubljana, 13. 7. 2002

MALI OGLASI

TURIZEM

Bungalí v Bariloche. - Bungalí ILIR-
SKA nudijo 3-sobna stanovanja z vso
opremo, vse leto po odlični ceni.
Tel. 02944-441814. E-mail:
ilirska@bariloche.com.ar

Letalske karte,
rezerva
hotelov,
najem avtomobilov in izleti po svetu
H. Yrigoyen 2742 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

ADVOKATI

DOBOVŠEK & asociados -
odvetniki. Zapuščinske zadeve.
Somellera 5507, (1439)
Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386.
E-mail: jdbovsek@perseus.com.ar

dr. Marjana Poznič - Odvetnica -
Uradna prevajalka za slovenski jezik
Laval 1290, pis. 402 - Tel.
4382-1148 - 15-4088-5844-
mpoznic@sfanet.com.ar

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr.
Veronika Knavs - odvetniki - pone-
deljek, torek, petek od 16. do 20. - Tu-
cumán 1455 - 9. nadst. "E" - Capital -
Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Av. Co-
rrientes 1250, 5º F, Capital. Torek in
četrtak od 16. do 19. Tel.: 4382-9216

FOTOGRAF

Marko Vombergar - FOTO PREMIUM
- Arieta 490 B1753AOJ Villa Luzu-
riaga - Tel.: 4650-9040 - Dom: 4659-
2060 - http://www.foto.com.ar

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda -
Azcuénaga 77 - B1704FOA
Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax:
4656-3653

Cena največ šestih vrstic \$ 4.-
za enkratno objavo,
za vsak mesec -4 številc - \$ 12.-

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI 16. julija 2002

1 EURO 226,70SIT
1 U\$S dolar 227,22SIT

PRIJAVE ZA PEVSKO GLASBENI FESTIVAL?
www.sdo-sfz.com.ar

OBVESTILA

PETEK, 19. julija:

Seja Medorganizacijskega sveta, ob 20. v Slov. hiši.

SOBOTA, 20. julija:

Redni pouk Srednješolskega tečaja ob 15. v Slov. hiši.

NEDELJA, 21. julija:

Srečanje molilk živega rožnega venca

Sestanek voditeljev skupin mladcev in mladenk za
taborjenje, ki bo v Bella Visti bo od 31. julija do 2. avgusta
bo na Pristavi po sv. maši. Na sestanek so tudi povabljeni
mladci in mladenke iz vseh domov.

ČETRTEK, 1. avgusta

pri SZŠM pogovor s Tinom Debeljakom o volitvah v
Sloveniji, v Slov. hiši ob 16.

NEDELJA, 4. avgusta:

50. Obletnica Hladnikovega doma v Slovenski vasi.

SOBOTA, 17. avgusta:

32. Glasbeni večer SDO/SFZ v Slovenski hiši.

NEDELJA, 18. avgusta:

Vseslovensko romanje v Lourdes.

ZA SMEH

Nova služkinja: „Milost-
ljiva, kaj pa jedo te zlate
ribice?“

„Mravljinčja jačka.“

„Mehko ali trdo kuha-
na?“

...

„Priča, zakaj niste nas-
topili, ko sta se ta dva zač-
ela obdelovati s stoli?“

„Ker sta bila v krčmi
samo dva stola.“

...

Oče odpre zvečer okno
in zakliče na vrt: „Kaj pa
delaš, hčerka?“

„Luno gledam, očka.“

„Tako ji reci, naj pobe-
re svoj bicikel in se odpravi
domov!“

Imamo...

Nad. s 4. str.

Našega doma, a ko so ne-
koliko popustila, je Lanus
dokazal, da te priložnosti
ne bo zanemaril. Dosegel
je minimalno razliko 25:23.
Ekipa Slovenske vasi je tako
prvič zasluženo dosegla
pokal MTO. Njihova igra je
bila ves turnir trdna in v
finalu so pokazale, da so
tudi mentalno zrele za
zmago.

Ko je bilo ob igrišču in
na galeriji res lepo število
gledalcev in navijačev, pa
se je odigralka še fantovska
finala med San Justom in

San Martinom. Bila je goto-
vo najbolj zanimiva in naj-
lepša igra dneva. K napeto-
sti je pripomogel tudi drugi
sodnik, ki je zavzel preveč
protagonizma in večkrat
nesmiselno ustavil igro ter
povzročil protest Sanmar-
tinčanov. Obe ekipi sta po-
kazali močan nastop, zlasti
v drugem setu, ki je bil bolj
uravnotežen. Prvega je
zmagal San Justo 25:14,
dr drugega pa 25:22. Pokal so
Sanhuščani osvojili po vsej
pravi, saj imajo dobro
ekipo, v kateri izstopajo
nekateri igralci, kot na pri-
mer brata Poglajen.

Športna zvezna referen-
ta Lučka Mehle in Gabi
Urbančič ter ostali odborni-
ki so nato razdelili medalje
ekipam uvrščenim na prvih
treh mestih ter pokala zma-
govalcem. Zadel je še
mladinska himna, ki so jo
vsi navzoči navdušeno za-
peli. Potem so se mladi še
nekaj časa zadržali pri mi-
zah in v razgovoru.

Tako se je končal leto-
šnji MTO, ki nas bo znova
zbral prihodnje leto v tretji
verziji. Medtem pa se bo-
mo redno srečevali na tek-
movanjih ob naših mladins-
kih dneh. Priložnosti za
igro in prijateljstvo ne bo
manjkalo. In tako je prav.

Tatiana Panaino

OBVESTILO SKUPINE ČLANOV SLOGE:

Nad 200 članov Za-
druge in Mutuala SLO-
GE je poslalo pismo
povabilo knjigovodju in
odbornikom obeh usta-
nov za informativni ses-
tanek, ki bo 23. julija ob
20. uri zvečer v prostori-
h slovenske Pristave v
Castelarju. Glavni na-
men tega sestanka je, da
nas seznanijo s pripravo
obeh bilanc: Zadruga
31/12/2001 - Mutual 30/
04/2002. Vsi člani va-
bljeni!

„Z ROKO V ROKI KOT ŽIVA VERIGA“

50. OBLETNICA HLADNIKOVEGA DOMA

NEDELJA 4. AVGUSTA

9.00 uri sv. maša

12.30 uri kosilo

15.30 uri kulturni program:

igra v treh dejanjih „Barka brez ribiča“
prosta zabava

Prijava za kosilo na tel.: 4267-1095/1090 4286-2441

PESEK V OČI IN TISOČ

Na jubilejni, že 40. Slo-
venski popevki, je na pod-
lagi telefonskega glasovanja
med 14 nastopajočimi
zmagala pesem Pesek v
oči, ki jo je zapela Nuša
Derenda. Drugo mesto je
osvojila Nina Kozlevčar s
pesmijo Vendar je pomlad,
tretje mesto pa Zadnja
šansa v izvedbi skupine Ka-
lamari.

Nagrado za najboljšega
debitanta je prejela Nina
Kompere, ki je zapela pe-
sem Vse, kar je, pesem Za-
kaj ne maram Mozarta v
izvedbi Milka Lazarja je
prejela nagrado za najbolj-
šo priredbo, nagrada za
najboljši interpret je pripad-
la Tulu Furlaniču za pesem
Ljubi me na skrivaj.

Nagrada za najboljšo
besedilo je bila podeljena
pesmi Zakaj ne maram Mo-
zarta, ki jo je zapel Tomaž
Domicelj, velika nagrada
strokovne žirije pa je pri-
padla pesmi Tisoč v izvedbi
Jadranske Juras.

V VIHARJU KRIZE

Naši zvesti naročniki in prijatelji dobro poznajo
okolščine sedanje krize, v kateri se odvija tudi delo
Svobodne Slovenije. Omenimo le, da se je papir, na
katerem tiskamo naš list, v tekočem letu podražil
skoraj za 400% (presega višino dolarja). Zadnje dni
pa se je podražila tudi pošta in sicer skoraj za
100%.

Zato smo primorani podvzeti dva neprijetna
ukrepa, ob katerih pa računamo kot vedno na
razumevanje rojakov:

1) Podražiti letno naročnino od sedanjih \$ 65,-
na **letno \$ 70,-** (za člane Zedinjene Slovenije, ki so
s članarino na tekočem, ostaja naročnina še naprej
nespremenjena in sicer \$ 60,-).

2) Povišati na \$ 25,- poštino za naročnike v
Argentini, s čemer je **letna naročnina za dostav-
ljanje po pošti \$ 95,-**.

Obe spremembi stopita v veljavo dne **1. avgusta
2002**, in bosta upoštevani tudi za dolžne naročnine
za pretekla leta. Do 1. avgusta pa uprava upošteva
še prejšnjo naročnino. Sprejemamo pese, patacone,
lecope in čeke.

Vsi naročniki, ki so že poravnali svoje obveznos-
ti, so povišanja oproščeni. Za rojake v inozemstvu,
ki plačujejo v tujih valutah, pa ostaja naročnina
nespremenjena.

Za razumevanje se že vnaprej zahvaljujemo!

Uprava Svobodne Slovenije

Z žalostjo sporočamo, da je v Mendozi 11. julija umrl naš
zaslužni član in večkratni predsednik našega društva

PAVEL BAJDA

Naj mu bo Bog dober plačnik. Družini pa izrekamo
iskreno sožalje.

Društvo Slovencev v Mendozi

Gospod je moj pastir, nič mi ne manjka,
na zelenih pašnikih mi daje ležišča.
K vodam počitka me vodi.
(Psalm 23)

Globoko užaloščeni sporočamo vsem prijateljem in znancem, da je 11. julija v
68. letu starosti s tolažili svete vere v Bogu zaspal naš ljubi mož, oče, stari oče, brat,
stric in svak

PAVEL BAJDA

K zadnjemu počitku smo ga položili v petek, 12. julija na pokopališču Parque de
Descanso, kjer čaka vstajenje v Gospodu.

Zahvaljujemo se vsem, ki so ga imeli radi, ga obiskali v bolezni, molili zanj, nam
stali ob strani ter vsem, ki so nas poklicali od daleč. Posebno zahvalo g. Jožetu Hornu
za molitve ob krsti, pogrebno sv. mašo in vodstvo pogreba, inž. Jožetu Šmonu in
Mihu Bajda za poslovilne besede ob grobu.

Priporočamo ga v molitev in blag spomin.

Žalujoči:

žena Frida

hčerke - Helena, Neži, Marjana, Cecilija, Gabrijela

zeti - Viktor, Alberto, Rodolfo, Sergio, Martin

vnuki - Fernanda, Paula, Julieta, Juani, Sofía,

Santiago, Marjana, Tomaž, Dani, Mati,

Agustina, Gastón, Martina,

sestre in bratje z družinami

svakinje in svaki z družinami

Mendoza, Buenos Aires, San Luis, Bolivia, Slovenija, ZDA.